

ХВАЛЕБНИ ПОГРЕБАЛНИ ПЕСНИ – ОПЕЛО НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

I СТАТИЯ

¹ Блажени са непорочните в пътя, които ходят в закона Господен.

В гроб Христос Животът бе положен,
и на Живота Майката се в гроб полага –
странна гледка за ангели и за човеци.

² Блажени са, които изучават Неговите
свидетелства — от все сърце ще Го потърсят те,

Богородице Пречиста, тебе величаем,
успението твое почитаме свято
и пред честния ти гроб се кланяме.

³ понеже ония, които вършат беззакония, не ходиха
в Неговите пътища.

Как умираш, Мариам, която си живот за всички
верни?

Как в тесен гроб се твойто тяло вмести,
което вмести Невместимия във тварна същност?

⁴ Ти си заповядал усърдно да пазим Твоите заповеди —

Ти, която роди Небесния Цар и Бог,
във Царството небесно царствено възхождаш, Чиста.

⁵ о, да биха се изправили моите пътища, за да опазя
Твоите наредби,

Земята ти напусна, но без да се отдалечиш от нея
никак,

Всесвята Богородице, – цял свят ти от беди избавяш.

⁶ тогава не ще се посрамя, когато имам пред очи
всички Твои заповеди.

Всичката земя прославя Твойто погребение, Христе,
и благоговейно пей, Владико,
надгробни песни на Твоята Пречиста Майка.

⁷ Ще Те хваля в правота на сърцето, когато се
науча на съдбите на Твоята правда

Като гледаха тебе, от която възсия Животът на света,
днес мъртва да лежиш,
ангелите до един се ужасиха и се смаяха, Пречиста.

⁸ Твоите наредби ще опазя — не ме оставяй съвсем.

Отново бе изпратен Гавриил от Бога
та твоето преселване отвъд да благовести,
о, Чиста, Пренебесна и Нетленна.

⁹ Как ще изправи младият своя път? Като пази
Твоите слова.

Женихът теб, избраницата Божия, зове,
Богоневесто, в чертога Свой Божествен
боголепно да се веселиш навеки.

¹⁰ От все сърце Те подирях — не ме отхвърляй от
Твоите заповеди.

Достигнала си, Дево, до Божия престол,
където страшна, непристъпна пребъдва Троичната
Светлина;
там истински покой намиращ.

¹¹ В моето сърце скрих Твоите слова, за да не
съгреша пред Тебе.

Земята щом остави,
пред Бога ти застана, Богомайко,

от Когото неразлъчна си била
дори от майчина утроба.

**¹² Благословен си, Господи, научи ме на Твоите
наредби.**

Твоето пречестно тяло, Дево,
не позна и в гроба тление,
защото с тяло се пресели ти от земята на небето.

**¹³ С устните си възвестих всички съдби на Твоите
уста.**

Всесветият ти лик, Пречиста,
в смъртта дори яви се рай,
живот и благодат от него лъхат
за всички, що към тебе гледат.

**¹⁴ На пътя на Твоите свидетелства се насладих като
на пълнота от богатства.**

От нас, чедата твои, Майко, приеми
в знак на любовта ни пение надгробно,
принесено от дълбините на душата.

**15 Над Твоите заповеди ще размишлявам и ще
разбера Твоите пътища.**

Светите си очи, ти Майко, отвори,
и погледни към твоите чеда, събрани тук,
за да прославят честно твоето успение.

**16 С праведните Ти наредби ще се поучавам и не
ще забравя Твоите слова.**

Уста ти отвори и ни благослови,
Пресвята Богородице,
завинаги отишла си от нас.

**17 Въздай на Твоя раб, дай ми живот и ще опазя
Твоите слова.**

Сиротни ти не ни оставяй, Майко,
въздигната днес от земята на небето,
за да пребъдваш вечно с твоя Син и Бог.

**18 Отвори очите ми и ще разбера чудесата, скрити
в Твоя закон.**

Застанали край твоя одър, Дево, топло ти зовем:
помилвай и спаси, Всесвята, всички верни.

¹⁹ Пришълец съм аз на земята, не крий от мене
Твоите заповеди.

Дойди и застани сега с нас, Анно,
и празненството възглави на Богоматер –
светата твоя дъщеря.

²⁰ Душата ми обикна да жадува за Твоите съдби по
всяко време.

Дойдете слава и хвала да въздадем на Бога,
понеже във светилището Той призва онази,
що от светците най-висша е по святост.

²¹ Ти укроти гордите, проклети са отклоняващите
се от Твоите заповеди.

Преславно небесата днес
царуващата над вселената посрещат
и радват се, като я виждат редом с Бога да царува.

²² Снеми от мене хула и унижение, понеже търсех
Твоите свидетелства,

Пречиста, твойт Син и Бог на славата,
със слава като Майка те прие,

и сложи те отдясно да седиш на Него.

²³ понеже седнаха князе и мене клеветяха, а Твоят раб размисляше върху праведните Ти наредби;

Богато украсена и в благодат облечена,

стоиш сега пред Бога,

Ти, Майка Божия и Всецарица.

²⁴ понеже Твоите свидетелства са мое поучение и Твоите наредби са мои съветници.

Ангели прислужваха ти на земята, Дево,

ангели и днес на небесата

стоят пред тебе раболепно.

²⁵ Прилепи се към земята душата ми — дай ми живот по Твоето слово.

Вкупом долетяха ангелските войнства

и, в кръг застанали, със трепет гледаха

преселването ти отвъд, честна́ Владичице.

²⁶ Разгласих пътищата си и Ти ме чу — научи ме на Твоите наредби.

И днес безпътните сили незримо

стоят и пеят редом с нас
и славят твоето отшествие.

**27 Пътя на Твоите наредби вложи в разума ми и ще
размислям над Твоите чудеса.**

От всички краища се събраха Христовите апостоли,
Владичице,
на погребението ти да послужат,
и да възпеят твоето успение, Чиста.

**28 Душата ми чезне в униние — утвърди ме в
Твоите слова.**

Месия Бог за погребението на Своята Майка,
тъй както, Дево, подобаваше на Син,
ведно със ангели божествените Си апостоли изпрати.

**29 Отдалечи от мене пътя на неправдата и чрез
Твоя закон ме помилвай.**

Душите всички на светите праотци,
пророци и праведници се събраха
да ти принесат надгробна песен.

³⁰ Избрах пътя на истината и Твоите съдби не забравих.

Теб слави, чиста Богородице,
на земни и небесни множеството цяло,
понеже и след смъртта сега си жива.

³¹ Привързах се към Твоите свидетелства, Господи,
не ме посрамяй.

И подир смъртта живееш, Изто̀чниче живоприемни:
защото от живот в живот преминала си ти,
Родителко на вечно живия Живот.

³² По пътя на заповедите Ти тичах, когато Ти
отвори широко сърцето ми.

Макар и да умираш днес подобно нам,
но, Дево, пак на всички си царица,
защото Бога Всетвореца си родила.

³³ Постави ми за закон, Господи, пътя на Твоите
наредби и аз винаги ще го търся.

Макар и, Дево, да те скриват в тесен гроб,
но днес пред теб отвори се самата шир небесна
и на престол прие те Бог.

³⁴ Вразуми ме и аз ще изследвам Твоя закон и ще го пазя от цялото си сърце.

Бог Син, родил се от недрата на Отца,
в недрата твои влезе
и от теб роди се, Непорочна,
а днес Сам Той приема те в обятията Си, Чиста.

³⁵ Напъти ме по пътеката на Твоите заповеди,
понеже нея аз пожелах.

Бог бе погребан, и Майката на Бога също:
Бог слезе в преизподнята, и Майката на Бога също.

³⁶ Склони сърцето ми към Твоите свидетелства, а
не към алчност.

Сина си, Дево, ти дори на кръста не остави:
и Той сама не те остави в смъртния ти час —
пред тебе днес във плът стои.

³⁷ Отвърни очите ми, та да не виждат суета — в
Твоя път ми дай живот.

Кат' Майка, Дево, славиш гроба на Сина си, а Той
кат' Бог светòто ти успение прославя.

³⁸ Постави Твоето слово у Твоя раб за страх пред Теб.

Възхвалиха те всички Божии ангели,
щом от небесата по-високо ти възлезе,
и паднаха пред теб в поклон благоговееен.

³⁹ Снеми от мене укора, от който се боя, понеже
Твоите съдби са благи.

Престола на Вишния Бог приближила,
рабски ничком ти се поклони
и лице в лице със Господа застана.

⁴⁰ Ето, зажадувах за Твоите заповеди, в Твоята
правда дай ми живот.

О, радост неизречена! О, чест безмерна!
Мариам със своя Син Иисус
царува на небето и земята.

⁴¹ И нека дойде върху мен Твоята милост, Господи,
Твоето спасение по думата Ти.

Щом от земята си отиде,
ти земните не изостави, Дево Богородице,

НО ПАЗИШ ВСИЧКИ, КОИТО СЕ ПОКЛАНЯТ
НА ТВОЕТО ПРЕСЕЛВАНЕ ОТВЪД.

⁴² И ще отвърна на хулещите ме със слово: понеже
на Твоите слова се уповавах.

От небето, Майко, където обитавах ти сега
и гледаш към земята благосклонно,
бъди добросърдечна и света помилвай, Блага!

⁴³ И не отнемай от устните ми думите на истината
докрай, понеже на Твоите съдби се уповавах,

Като видяха, чиста Богородице, пресвятото ти тяло,
апостолите ничком паднаха пред него
и достолепно му се поклониха.

⁴⁴ и ще опазя Твоя закон винаги, навеки и за вечни
векове.

И сонмът им във строен хор ти пее
псалми и песни, пения надгробни,
кат' израз на възхита пред твойта слава, Чиста.

⁴⁵ И ходих свободно, понеже Твоите заповеди
подирих;

От твоето сияние боголепно озарени, Дево,
те радваха се и мислеха, че виждат твоя Син.

⁴⁶ и говорех пред царе за Твоите свидетелства и не
се срамувах;

До твоето живоначално тяло
с какви ръце да се докоснем,
мълвяха те, Всенепорочна,
на Словото кърмилнице Пречиста.

⁴⁷ и размислях над Твоите заповеди, които обикнах
дълбоко,

Сега какви слова да ти изкажем, Дево?

И песнопения какви да поднесем

на твоето успение,

от всички с песни хвалена Владичице?

⁴⁸ и въздигах ръцете си към Твоите заповеди, които
обикнах, и над Твоите наредби аз размишлявах.

Мариам, приятно Богу име и създание!

Как смърт застигна тебе, чрез която

на смъртните човеци естеството

обожение придоби?

⁴⁹ Спомни си думите Си към Твоя раб, на които ми даде да се уповавам —

Как взор човешки вижда тебе бездиханна, Дево,

на всяко жизнено дихание Подателя родила?

Какво разтърсващо събитие ново!

⁵⁰ това ме утеши в моето страдание, понеже Твоето слово ми даде живот.

Отвъд законите на нашата природа

премина ти, Владичице,

но как на тях се покоряваш

и вкусила си като нас смъртта?

⁵¹ Горделивците вършеха безброй беззакония, ала от закона Ти аз не се отклоних.

Чрез Родения от тебе, Дево,

бе спрян губителният устрем на смъртта,

как ти сега отстъпваш пред нейното нашествие?

⁵² Спомних си съдбите Ти от древност, Господи, и се утеших.

Къпино огненосна, която в себе си носи
на Божеството огъня,
как впиха се и в теб, Богоневесто, клещите на
смъртта?

⁵³ Скръб ме обзе поради грешниците, които
изоставят Твоя закон.

Не си умряла, Дево, но сега отвъд почиваш –
в живота по-добър, безсмъртен оказала се с тяло.

⁵⁴ Възпявах Твоите наредби на мястото на
странството си.

Божественият кивот на Божия завет
със нас всели се в чудна скиния – във дома Господен!

⁵⁵ Нощем си спомних Твоето име, Господи, и
опазих Твоя закон.

Златната стомна, в която небесната манна се пази,

Божията девица Мариам

при Бога от земята се пресели.

⁵⁶ Той стана мой (закон), понеже търсих Твоите
наредби.

Богоневеста чиста, чертог на Бога Слово,
сврѣх всяко слово

от земята в небесния чертог възлиза.

**⁵⁷ Ти си моят дял, Господи — казах, че ще спазвам
Твоите заповеди!**

Евангелският многоценен бисер
бе днес прибран във тайната съкровищница Божия.

**⁵⁸ Пред лицето Ти се помолих от цялото си сърце:
помилвай ме по Твоето слово.**

Самото тайнство на преселването ти при Бога
е образ умален на домостроя на въплътилия се Бог.

**⁵⁹ Мислех върху Твоите пътища и обърнах
стъпките си към Твоите свидетелства.**

Когато виждахме те всеки път, Девице, Майко Божия,
си мислехме, че Бога виждаме:
а как сега ще понесем разлъката?

**⁶⁰ Приготвих се и не се поколебах да опазя Твоите
заповеди.**

Духът ни оскѣдня, Богоневесто,

щом бездиханна те съзряхме теб,
която придоби Светия Дух и жилище Му стана.

⁶¹ Примките на грешниците ме обвиха, но аз не забравих Твоя закон.

Богородице Дево, радост наша,
проповед наша, защо ни напускаш?

⁶² В полунощ ставах, за да Ти благодаря заради съдбите на Твоята правда.

Къде отиваш ти, Девице? Къде ще се преселиш днес?
Отвъд небесните простори отлетя,
а на земята пиленца остави.

⁶³ Събрат съм на всички, които се боят от Тебе и пазят Твоите заповеди.

Богоотче Давиде, бъди сега със нас,
когато Майката на Бога наш отвъд прехожда,
и в знаменателния ден на празника.

⁶⁴ Твоите милости, Господи, изпълват земята —
научи ме на Твоите наредби.

Към Божиите ангели ти сега викни:

„Повдигнете се, порти,

Божията Майка боголепно приеме!“

⁶⁵ Ти стори добро на Твоя раб, Господи, по Твоето слово —

Прекрасният във благолепието Си Цар небесен
благолепието на Свойта Майка възжела
и на небесата призова я.

⁶⁶ Научи ме на доброта, благонравие и знание,
понеже повярвах на Твоите заповеди.

Макар и като смъртна да приемаш погребение, Дево,
но като Майка Божия възкръсваш
със силата на творческия Божи Дух.

⁶⁷ Преди да бъда усмирен, аз съгрешавах, затова
пазя Твоето слово.

На тялото, в което Бога си приела,
дори и в гроб положено,
не му прилича в гроб да пребивава,
но с Божията сила възкръсва.

⁶⁸ Благ си Ти, Господи, и с Твоята благост научи ме
на Твоите наредби.

Небесна стълбо, Богородице,
за тебе твойто погребение стълба се оказа.

По нея ти се изкачи до Бога, пребъдващ на върха ѝ.

⁶⁹ Умножи се срещу мен неправдата на гордите, ала аз с цялото си сърце изучавам Твоите заповеди.

На Незалязващата Светлина светило светоносно,
за малко ти бе скрито под земята,
но после светло бе поставено на видно място
нависоко.

⁷⁰ Втвърди се като съсирено мляко сърцето им, а пък аз се вгълбявах в Твоя закон.

Проклетата нявга от Бога земя,
щом Бог погребан бе във нея, освети се,
и днес повторно пак се освещава
чрез твойто погребение, Майко.

⁷¹ Блазе ми, задето си ме смирил, та да се науча на Твоите наредби.

Уви, безплътният във древност от небето падна,
а днес над небесата чудно

издига се с плътта си Дева Мариам.

72 Добър е за мен законът на Твоите уста — по-добър от хиляди (късове) злато и сребро.

Щом от земята ти, Чиста, се пресели,
величието и славата на теб присъщи,
възлязоха на славата Господня пред лицето.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух

Възпяваме Те, Боже Слово,
на всичко и на всички Бог, с Отца и Твоя Дух Свети,
и славим зрака Ти Божествен!

И сега и всякога, и във вечните векове, амин.

Богородице, Приснодево, Владичице наша,
всички рѳдове теб облажаваме
и твоето успение славим.

И пак първият хор пее първия стих:

В гроб Христос Животът бе положен,
и на Живота Майката се в гроб полага –
странна гледка за ангели и за човеци.

Също така малка ектения и възглас.

II СТАТИЯ

Достойно е да Те величаем Жизнодавче,
Теб, Който възвелichi
живоносното преселване
на Своята Пречиста Майка.

⁷³ Твоите ръце ме сътвориха и ме създадоха —
вразуми ме и ще се науча на Твоите заповеди.

Достойно е да те величаем, Богородице,
във Божиите ръце предаде ти
душата си божествена и непорочна.

⁷⁴ Ония, които се боят от Тебе, ще ме видят и ще се
развеселят, понеже се уповавах на Твоите слова.

О, невиджано чудо! Врата през вратата минава,
на небесата днес Небе възхожда,
Престолът Божи пред Божия престол застава.

⁷⁵ Разбрах, Господи, че Твоите съдби са правда и
(че) Ти справедливо си ме смирил.

Цялото ангелско множество
спря се в почуда при гледката:
Христос като Бог непристъпен,
към Своята Майка пристъпва със почит.

**⁷⁶ Но нека милостта Ти да ми бъде за утеха, според
думата Ти към Твоя раб!**

С трепетен ужас гледаха тѐ
как Бог отново слиза на земята
и, поел душата ѝ с ръце,
възлиза пак в Божествената слава.

**⁷⁷ Нека се излеят върху мене Твоите щедрости и ще
бъда жив, защото над Твоя закон аз размислям.**

Небе, с благоговееен ужас изпълни се,
и ти, земя, във думите се вслушай:
„един път слезе на земята Бог Всевишен
и днес отново слиза зарад Своята Майка.“

**⁷⁸ Нека се посрамят гордите, понеже неправедно
постъпваха с мен беззаконно — аз пък ще се вгълбявам
в Твоите заповеди.**

Премъдростта премести земния Си дом

във Своя пренебесен дом

и го изпълни днес със славата на Божеството.

⁷⁹ Да ме обърнат ония, които се боят от Тебе и познават Твоите откровения.

Не от небето слезе Девата богоневестна,

но там възлезе,

понеже Царя на небето бе родила.

⁸⁰ Нека сърцето ми бъде непорочно в Твоите наредби, за да не се посрамя.

Днес небето за човеците достъпно става:

дойдете всички христоносци

там с Божията Майка да възлезем.

⁸¹ Чезне душата ми за Твоето спасение, на Твоите слова се уповавах.

Неорана целино Господня, израсла от земята,

Класа ти произведе на живота

и като злак сама поникна в небесната страна.

⁸² Очите ми чезнат за Твоето слово, думайки: кога ще ме утешиш?

Нявга слънцето видя как Слънцето на правдата
залязва,

сега пък вижда как захожда и луната –
Майката Девица, родила светлината.

**⁸³ Понеже станах като мях на мраз — Твоите
наредби не забравих.**

Гроб, лишен от светлина, покри
осенената и светоносна Господня планина,
със своята добродетел небето осенила.

**⁸⁴ Колко са дните на Твоя раб? Кога ще извършиш
съд над ония, които ме преследват?**

Макар че от земята, Дево,
в небесните селения се пресели,
но пак земята днес ликува цяла
и твоето преселване прославя.

**⁸⁵ Разправяха ми рушителите на закона своите
мисли, но не приличат те на Твоя закон, Господи;**

Макар и на небето, Дево,
нетленното ти тяло да пребъдва,

но твойта благодат излива се
върху лицето земно и цяло го изпълва.

⁸⁶ Всички Твои заповеди са истина. Неправедно ме гонят, помогни ми!

Песни към Бога, молитви и пост
изпълвали са сетните ти дни, Девице,
в очакване на твоето преселване.

**⁸⁷ Едва не ме погубиха на земята, ала аз не оставих
Твоите заповеди.**

Душата ти се радва
и лицето ти светло сияй,
кога при Господа отиваш,
на всички верни Владичице Пресвята.

**⁸⁸ Дай ми живот по милостта Си и ще опазя
свидетелствата на устата Ти.**

На теб – начатъка на нашия живот,
надгробна песен ний вярващите пеем,
застанали пред твоя гроб благочестиво.

**⁸⁹ Навеки словото Ти, Господи, пребъдва на
небето.**

С любов от ранина те славословим вярно,
Владичице и Дево непорочна,
и твоето успение славим.

⁹⁰ От рода в род е Твоята истина; Ти си основал
земята и тя пребъдва.

За нас, които твоето преселване възпяваме със вяра,
във царството Небесно си спомни, богоневестна Дево.

⁹¹ Денят настава по Твоята наредба, защото всичко
на Тебе служи;

Всесилният, Творецът на небето и земята
велико нещо днес ти стори, чиста Дево,
тъй както някога сама предрече.

⁹² ако не бе Твоят закон утеха за мене, погинал бих
в моето унижение.

Сега стоиш пред Троичния Бог
и гледаш Го очи в очи –
там, де и серафимите лицата си покриват.

⁹³ Во веки не ще забравя Твоите наредби, понеже в
тях Ти ми даде живот.

Веселят се ведно небе и земя,
човеци и ангели вкупом ликуват,
понеже на небето днес се Чистата пресели.

⁹⁴ Твой съм аз — спаси ме, понеже търсих Твоите наредби!

Йоаким сега се радва
на славата на своята дъщеря
Богоотроковицата —
наистина неизречима и божествена.

⁹⁵ Грешниците ме причакваха, та да ме погубят, но аз разбрах Твоите откровения.

Блажена ти си, Гетсиманийо,
приела гроб блажен и девствен,
като чертог те тачим царски.

⁹⁶ На всяко съвършенство аз видях предел, ала Твоята заповед е безмерно широка.

Дойдете верни, със страх и радост
да паднем ничком пред светия гроб Господен
и пред гроба на всесвятата Му Майка.

⁹⁷ Как възлюбих Твоя закон, Господи — всеки ден
размислям над него.

Да прегърнем от сърце Йерусалим
и Божиите тайни да прозрем,
извършвани заради нас.

⁹⁸ Ти си ми дал повече мъдрост от враговете ми
чрез Твоята заповед, понеже тя е моя навеки.

Благоговейно ангелите следват, Чиста,
честния твой ковчег, кат' мълния блестящ
в сияние свещено, облян от Божията светлина.

⁹⁹ Разбирам по-добре от всички, които ме учат,
понеже Твоите откровения са мое поучение.

Злите поднебесни духове се ужасиха
от твоето възлизане на небесата
и пред властта ти потрепериха, Пречиста.

¹⁰⁰ Разбирам по-добре от старците, понеже търсих
Твоите заповеди.

Потръпна сатаната,
щом пак съзря във ада Светлината

и закрепця със рев и плач:

„Какво ти общо имаш с мен, на Бога Майко?“

¹⁰¹ От всички пътища на злото удържах нозете си,
за да опазя Твоите слова;

Богатство Божие преизобилно!

Неизмерима глъбина на любовта!

На Майката преславната поява

и адските подземия изпълни.

¹⁰² от Твоите съдби не се отклоних, защото Ти си
ги поставил закон за мене.

Някога заради нас Христос Господ във ада слезе,

а днес пък Дева Мариам

за радост и за помощ нам

възхожда на небето.

¹⁰³ Как сладки са за гърлото ми Твоите слова — по-
сладки от мед са в устата ми.

На Божието пришествие се покланям,

а и на твоето възшествие, Дево;

славя ги и ги почитам

като причина за мойто вшествие в живота.

¹⁰⁴ От Твоите заповеди получих разум, затова
намразих всички неправедни пътища.

Честния си пояс връчваш, Дево, на Тома

като свидетелство

на твоето преселване във плът при Бога.

¹⁰⁵ Светилник за нозете ми е Твоят закон и
светлина за пътеките ми.

Макар Тома Близнакът днес отново да не свари,

чрез славното Христово възкресение

пак бе зачетен тайна да узнае.

¹⁰⁶ Клех се и твърдо реших да опазя съдбите на
Твоята правда.

Еврейски роде, упорит и opak,

преди Сина предаде на разпятие;

сега на Майката ръка повдигаш!

¹⁰⁷ Докрай се смирих — Господи, оживи ме по
Твоето слово.

Как дръзна, лукави, да пипнеш ковчега,

понесъл Ковчега на Живия Бог?

Но чрез посичане те съд постигна!

¹⁰⁸ Благоволи към волните (приношения) на устните ми, Господи, и научи ме на Твоите съдби.

Апостолите окръжаваха те долу, Чиста,

А горе срещаха те ангелските сили,

като Владичица на ангели и люде.

¹⁰⁹ Душата ми е всякога в Твоите ръце и Твоя закон аз не забравих.

Над твойто тяло с плач свещен зовяха:

Как, Дево, теб, Божията палата в земята ще заровим?

Тъй на мъртвите подхожда.

¹¹⁰ Поставиха ми грешниците примка, ала от Твоите заповеди не се отклоних.

Как теб на гроб ще предадем, Пречиста,

на Сина Слово умословен рай,

непостижим за тварни ум и слово?

¹¹¹ Наследих Твоите откровения вовеки, понеже те са радостта на моето сърце.

С божествени слова ти, Богомайко,

на Бога проповедниците утеши
и облекчи голямата им скръб,
щом майчински им заговори:

¹¹² Склоних сърцето си да изпълнявам Твоите
наредби вовеки за въздаяние.

Чеда на моя Син и Бог!

Не обръщайте със вашите сълзи във плач
радостта от преселването ми при Бога.

¹¹³ Престъпващите закона (Ти) намразих, а Твоя
закон обикнах.

Напускам днес света и ето – там високо

Ходатайка ще съм за вас пред Бога,

но винаги ще бъда и при вас в света,

ведно със Господа, тъй както Той е обещал.

¹¹⁴ Помощник мой и застъпник мой си Ти — на
Твоите слова се уповавах.

Благоговеен ужас, Чиста, сдържа нас, рабите твои,

да се допрем до твоето всесвято тяло, Бога възприело,

и теб да погребем, самата Майка на Живота.

¹¹⁵ Махнете се от мен, лукави люде, и аз ще изучавам заповедите на моя Бог.

Какви одежди и савани, Дево,
и благовония какви да принесем,
какви надгробни песни да изпеем
на твойто погребение, Чиста?

¹¹⁶ Подкрепи ме по Твоето слово и ще бъда жив, и не ме оставяй посрамен в надеждата ми.

Царете и велможи земни
пред твоето лице се молят, Дево,
като пред Дъщерята на Небесния Цар.

¹¹⁷ Помогни ми и ще намеря спасение и ще размислям всякога над Твоите наредби.

На земята нявга Бог като младенец
почиваше в обятията на Майка Си,
а на небето Майката сега почива
и в своя Бог се весели.

¹¹⁸ Ти си презрял всички отстъпници от Твоите наредби, понеже тяхното мислене е несправедно.

Днес ликува Мариам,
понеже гледа тялото Господне
всенепорочно, обожѐно
и възкачено на престола Божи.

¹¹⁹ За престъпници считах всички грешници на
земята, затова обикнах Твоите откровения.

Слова неизречими ти слушаш, Дево, днес
и на премъдростта незнайни тайни ти явява Бог.

¹²⁰ Окови плътта ми с Твоя страх, защото се боя от
Твоите съдби.

От земята бе взет всехвалният Господен град,
за който мълвят се преславни неща,
и поставен бе в Божия дом.

¹²¹ Извърших съд и правда — не ме предавай на
моите гонители!

Бе взета от земята
неосквернената и девствена земя,
от която бе създаден Новият Адам,
Създателят на праотеца ни Адам.

¹²² Приеми Твоя раб с добро, та да не ме клеветят
гордите.

Днес небето преславно приема
на Бога колесницата безмерно свята
ведно с безчисленото множество от ангели.

¹²³ Очите ми чезнат за Твоето спасение и за словото
на Твоята правда —

Днес образът чист и всесвят
чудно се възнася от земята там,
където Първообразът пребъдва.

¹²⁴ Постъпи с Твоя раб според милостта Си и ме
научи на Твоите наредби.

Изваяния образ на доброто —
изящно Украшение на земята —
днес боголепно Бог пренася на небето.

¹²⁵ Твой раб съм аз — вразуми ме и ще узная
Твоите откровения.

Тайнствена книга,
в която Бог Слово се изписа,
днес в Божиите ръце се слага,

за да се впишат в нея тайните небесни.

¹²⁶ Време е Господ да действа — разориха Твоя закон.

Около Божия престол летиш ти, Дево,
кат' гълъбица, ранена от любов,
напуснала гнездото земно.

¹²⁷ Затова обикнах Твоите заповеди повече от злато
и топаз;

Марийо дивна,
Всецарице на небето и земята,
във царството на Бога въведи
прославящите твоего успение.

¹²⁸ Затова се насочвах към всички Твои заповеди,
намразих всички неправедни пътища.

С успението си живоносно, Чиста,
приспи, възпри съблазните във Църквата
и като Блага утвърди я!

¹²⁹ Дивни са Твоите откровения — затова душата
ми ги изучаваше.

Днес всички от смъртта изкупени

чрез раждането на Христос
успението и погребението ти славим, Чиста,
и облажаваме те с вяра.

¹³⁰ Разкриването на Твоите слова просвещава и
вразумява младенци.

Теб гледайки, Богоприемното светò и честно ложе,
на ложе смъртно честно да лежиш,
апостолите викаха през плач:

¹³¹ Отворих устата си и поех дъх, защото за Твоите
заповеди жадувах.

Върви, честна́ приснодево Марийо,
във всичко успявай
и с Бога царувай вовеки веков!

Слава на Отца и Сина и Светия Дух

Безначални Боже, съвечен

Слове и Душе Свети,

като Всемилостив и Благ
християните Ти укрепи!

И сега и всякога и във вечните векове, амин.

Девице чиста, непорочна,
и на Живота Майко,
ти към Живота преминаваш днес –
с живота истински
и всички верни удостой.

И пак вторият клир пее първия стих:

Достойно е да Те величаем Жизнодавче,
Теб, Който възвелichi
живоносното преселване
на Своята Пречиста Майка.

Също така малка ектения и възглас.

III СТАТИЯ

**¹³² Погледни на мене милостиво и ме помилвай,
както любещите Твоето име.**

Песен всички родове принасят на погребението ти,
Дево.

¹³³ Насочи стъпките ми според Твоето слово и нека не ме обладава никакво беззаконие.

Насам дойдете, всички твари,
надгробни песни на Девата да принесем.

¹³⁴ Избави ме от човешката клевета и ще опазя
Твоите заповеди.

Учениците на моя Христос предават на земята
тялото на Майката на моя Бог.

¹³⁵ Озари с лицето Си Твоя раб и ме научи на
Твоите наредби.

Ангелските и архангелските чинове
отпред стояха и пееха невидимо.

¹³⁶ От очите ми избликнаха водни потоци, понеже
не опазих Твоя закон.

С апостолите и благочестивите жени, разплакани
зовяха:

¹³⁷ Праведен си Ти, Господи, и прави са Твоите
присъди —

Пречиста Дево, мъж нивга непознала,

На Бога Вишни Майко,
как болката ще понесем?

¹³⁸ Ти си дал като твърда заповед правдата на
Твоите откровения и Твоята истина.

Преселването твое – таз радост за целия свят –
извиква скръбен плач у нас.

¹³⁹ Ревността по Тебе ме стопи, понеже враговете
Ти забравиха Твоите слова.

Да не осиротеем от твоята майчина любов и грижа!

¹⁴⁰ Пречисто е Твоето слово, затова и го обикна
Твоят раб.

Дево, наша светлина,
как бихме понесли да бъдем лишени
от твоите сладки очи?

¹⁴¹ Най-малък съм аз и презрян, ала не забравих
Твоите наредби.

Уви! Как бе скована във мълчание
устата ти боголюбива и богословесна?

¹⁴² Твоята правда е правда вовеки и Твоят закон е истина.

От Майката на нашия Учител не ще се отделим,
викаха апостолите.

¹⁴³ Скърби и нужди ме застигнаха — Твоите заповеди са поука за мене.

На облаци отново теб ще изпроводим, Дево, към небесните селения.

¹⁴⁴ Правда вовеки са Твоите откровения — вразуми ме и ще бъда жив.

Живот израства от светия жезъл, в гроб положен.

¹⁴⁵ Викнах от все сърце: чуй ме, Господи, ще търся Твоите наредби.

В гроб положена бе тази,
която мъртвите от гробовете вдигна
чрез Родения от нея.

¹⁴⁶ Викнах към Тебе: спаси ме и ще опазя Твоите откровения.

Къде отиваш, Майко? —

Христовият другар и девственик викаше синовно.

¹⁴⁷ Изпреварих зората и викнах: на Твоите слова се уповавах.

Във радостта на Твоя Син преселваш се ти,

Богомайко, и радостно ликуваш.

¹⁴⁸ Побързаха очите ми към утрото, за да се поучават с Твоите слова.

Нима с апостолите заедно във Кана пак на сватба си поканена?

¹⁴⁹ Чуй моя глас, Господи, по Твоята милост — според Твоята отсъда оживи ме.

Вземи и мене, твойто чедо, Дево,

при своя Син Божествен.

¹⁵⁰ Приближиха се ония, които беззаконно ме преследват, ала от Твоя закон те се отдалечиха.

Отведи и мене, Майко, кога отиваш при Родения от Тебе.

¹⁵¹ Близко си Ти, Господи, и всички Твои пътища са истина.

Да застанем заедно с лице към славата на небесата,
тъй както заедно при кръста гледахме страданието.

**152 Отначало познах от Твоите откровения, че Ти
навеки си ги основал.**

С хиляди ангели слезе Владиката: Гетсиманийо,
весели се!

**153 Виж моето унижение и ме избави, защото Твоя
закон аз не забравих.**

Събрани, учениците ликуват радостно,
понеже виждат Господа във слава.

**154 Съди моето дело и ме избави, заради Твоето
слово дай ми живот.**

Земята цяла нека днес играе,
кат' вижда Бог да слиза пак.

**155 Далече е спасението от грешниците, понеже не
потърсиха Твоите наредби.**

Скоро да излезем и да срещнем Господа,
Който слиза пак при нас.

¹⁵⁶ Много са Твоите щедрости, Господи, дай ми живот по Твоята отсъда.

Да чуем всички как Бог днес
с Пренепорочната Си Майка разговаря.

¹⁵⁷ Много са гонителите и притеснителите ми, но от Твоите откровения аз не се отклоних.

О пресладка Майко, дойди със радост при Своя Син пресладък!

¹⁵⁸ Виждах постъпващите неразумно и чезнех, понеже не пазеха Твоите слова.

Ето, виж, Синът ти иде днес, за да те вземе в Своите покои.

¹⁵⁹ Виж как обикнах Твоите заповеди — Господи, по милостта Си дай ми живот.

Дойдох, Той казва,
та славата на Мойта Майка
пред славата на Бог Отец да се яви.

¹⁶⁰ Начало на Твоите слова е истината и вечни са всички съдби на Твоята правда.

Ще славословя, Боже мой –
отвърща Майката на своя Син –
безкрайното Ти милосърдие.

¹⁶¹ Князете ме гонеха без вина, но сърцето ми се
боеше от Твоите слова.

Славя Те, мой Сине,
и пред славата на Твоето величие се прекланям.

¹⁶² Ще се радвам на Твоите слова като човек, който
придобива огромна печалба.

Стани от гроба и до Отца Ми приближи се, близна
Моя.

¹⁶³ Неправдата аз намразих и с погнуса отхвърлих,
а Твоя закон възлюбих.

Ти си заключена градина,
де расте дървото на Живота и безсмъртието.

¹⁶⁴ Седем пъти на ден Те хвалих за съдбите на
Твоята правда.

Ти запечатан извор си,
от който бликат струи – сладост неизказана.

¹⁶⁵ Много мир има за обичащите Твоя закон и няма за тях съблазън.

Песнословя, Сине мой,

пребожествената мощ на Твойто Божество.

¹⁶⁶ Жадувах за Твоето спасение, Господи, и Твоите заповеди възлюбих.

Възпявам, Боже мой,

Твоето снизхождане и човеколюбие.

¹⁶⁷ Опази душата ми Твоите откровения и крепко ги обикна.

Дойди, Прекрасна моя,

с наслада гледай хубостта на Този,

Когото ти роди и Който те създаде!

¹⁶⁸ Опазих Твоите заповеди и Твоите откровения, понеже всички мои пътища са пред Тебе, Господи.

Дойди, Майко моя, влез в Божието царство и в

Неговата вечна радост!

¹⁶⁹ Нека стигне пред Тебе молбата ми, Господи, по Твоята дума вразуми ме!

Дойди, Марийо, там, където всички на Отца и Сина и Светия Дух се кланят!

¹⁷⁰ Нека влезе при Тебе молението ми, Господи, по Твоята дума избави ме!

Какво да Ти въздам, Богочовеко, Сине мой,
аз, Твоята рабиня – на теб Владиката?

¹⁷¹ От устата ми ще избликне песен, когато Ти ме научиш на Твоите наредби.

На небесата що да принеса на Тебе, Боже мой,
освен самата себе си – с душа и тяло?

^{172a} Езикът ми ще възвести Твоите слова,
Славя Отца, Теб – моя Син – възпявам, и се покланям
на Духа.

^{172b} понеже всички Твои заповеди са правда.
Слава на тебе, Богородице, слава на твоето раждане,
слава и на успението ти!

¹⁷³ Да ми бъде Твоята ръка за спасение, защото
Твоите заповеди избрах.

Адам и Ева бяха изумени,

щом славата на Девата видяха.

¹⁷⁴ Възжелах Твоето спасение, Господи, и Твоят закон е поука за мене.

Йоаким и Анна, блажени сте вие,

задето дъщеря родихте на света.

¹⁷⁵ Жива ще бъде душата ми и ще Те възхвали и Твоите съдби ще ми помогнат.

Родихте Препрославената,

що кат' Майка Божия всели се в висините пренебесни.

¹⁷⁶ Заблудих се като погинала овца: потърси Твоя раб, защото не забравих Твоите заповеди.

Със твоего успение, Богомайко, дарувай мир на Църквата и на народа си – спасение.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух

Света помилвай о, Троице, мой Боже,

Отче, Сине и Пресвяти Душе!

И сега, и всякога, и във вечните векове, амин.

Рабите свои, Дево, удостой

да видят царството на твоя Син.

След това двата хора пеят първи стих

Всички рѝдове принасят песен на погребението ти,
Дево.